

L'APUNT

Els perills del turisme de pic i pala

Lluís Lloret

Han trobat quatre cadàvers, dins d'un pou esfondrat, a l'interior d'un habitatge de Tahta, uns 500 quilòmetres al sud del Caire. Estaven fent una excavació il·legal per cercar peces arqueològiques. Tenint en compte que hi ha zones de Barcelona on cada cop que pretenen fer un pàrquing subterrani apareixen restes de la Guerra Civil o de la de Successió o paviments romans, caldrà

exigir als d'Airbnb una clàusula perquè cap llogater, per exemple del cotitzat Barri Gòtic, pugui passar-se les vacances perforant el terra i anant amunt i avall amb detectors de metalls. Tenint en compte la precarietat de la majoria de fonaments antics, podrien provocar un enderroc amb efecte dominó. A la Colau només li falta un model de turisme caçatresors!

crònica Grec 2017

L'avió tot just s'enlaira

Jordi Bordes

Barcelona

S'acaba el Grec Festival del 2017. El primer que ha dirigit Cesc Casadesús, que proposa transportar diverses zones del món a Barcelona en els propers estius. D'entrada, vam començar amb la Mediterrània, que és com dir que vam començar a casa. No es pot dir, pròpiament, que aquest sigui un cartell completament decidit per Casadesús, perquè ja hi havia moltes obres emparaulades per Ramon Simó. La idea de Casadesús (després de passar els imprevisibles controls de seguretat de l'aeroport, vagues de tot tipus incloses) tot just s'enlaira.

Sí que es pot dir que aquest ha estat un festival amb molt de públic. Un aspecte que indica una connexió important amb la tradició de pujar a Montjuïc les nits xafogoses d'estiu. Però també en les altres places del Grec Ciutat. Certament, hi ha ajudat el *sold out* del *Bodas de sangre*. Aquest any, hi ha hagut moltes menys propostes que l'edició de traca i mocador final de Simó de l'any passat. Però no per això s'ha reduït l'assistència substancialment. Que hi hagi públic demostra que les obres han estat en els escenaris amb les capacitats adequades (o que es garantien acostar-se al ple). El cas de James Thierrée (la gent demanava comprar entrades a la cua d'entrada), el de *The great tamer* (amb molta professió quedant-se a les portes, lamentant la seva poca traça en haver comprat l'entrada abans) o el de *Las troyanas* difereix d'un vacil·lant *Calígula* (diumenge, certament l'amenaça de pluja deuria desanimar uns quants espectadors). Si Simó es va imposar el teatre contemporani (des de la Segona Guerra Mundial) com a principi bàsic, Casadesús noi hi posa límits. Això permet programar, sense necessitat d'excepcions, un *Nit de reis* (que tornarà a rebentar en l'arrencada del Lliure) o una adaptació del *Don Quixotte* al Teatre Almeria

Un instant d'«Utopia», que, per ara, no farà estada a Barcelona ■ MAUVE

(tot i que la proposta quedava massa engavanyada amb la insistència de forçar la farsa, quan el joc era més fèrtil entre els artistes quebequesos a la Barceloneta, i que acaparen els de Gataro, segons la dramaturgia. T de Tea-

Enguany, hi ha hagut molt públic tant en petits espais, on s'ha refugiat el risc

te va celebrar els eus 25 anys amb *E.V.A.*, sota la direcció de Julio Manrique. I mentrestant Pau Miró repetia protagonista d'Emma Vilarasau a la Sala Beckett (*Un tret al cap* reprendrà al setembre, sembla). La lectura negativa és pensar que no hi ha hagut obres de risc. I sí que n'hi ha hagut, però en espais més petits. És el cas de la intrigant i directa *Who is me. Pasolini*; el directe i reivindicatiu *Aüc* de Carla Rovira i *Les Impuxibles*; el preciós *CorroC*; el dramàtic *Ventura* en un pis de la Pedrera (privilegi haver-hi pogut passejar i patir amb els teòrics propietaris); *Titans* a la Hiroshima; o de *Fidelis fortibus* (a la carpa una estada massa breu per donar pas al boca-orella). I és que el circ no ha tingut massa espai.

El nou director assegura que s'incrementarà més endavant. Ara, la tria de *Halka* a l'Amfiteatre Grec, com la de Danny Ronaldo són dues molt bones peces: en el *solito*, amb un *clown* amb molta ànima. En la de la *troupe* algeriana, amb moltíssim *ànim*: una festa a l'Amfiteatre. També, per fi, cal celebrar el debut d'*El buit*, un treball que toca totes les tecles (circ, dansa, gest, artefacte, audiovisual) i que no s'empatxa amb res. Tendre i espectacular. Amb sorpreses a cada cantonada. I una lectura que val per a tots els públics. Per cert, una de les marques d'aquest Grec festival ha estat integrar la programació familiar en la d'adults. Sembla que al públic li ha costat percebre-ho, però suposa un acte de valentia i normalitat que el teatre familiar, fet amb ganes d'atrapar tant fills com pares (o tiets, o avis, o...), ha d'agrair. Sembla una qüestió de màrqueting però hi ha una raó conceptual de molta profunditat.

D'entre les apostes puntuals, *Cine* és una sensible proposta feta per a una dramaturgia simple però contundent (parla sobre els fills robats del franquisme i la Tansició). No denuncia; només insinua i sedueix. També es mereix més atenció *Utopia*, d'Ignífuga. L'han tornada a encertar amb una conferència escènica: els girs demostren la dificultat de compartir una comunitat utòpica. *Cabareta* és un somni de Maria Molins i Bárbara Granados, cantant i fent un desplegable d'escenes que permeten riure's de tots i d'un mateix. I de trobar espais per als instants de matís, de fragilitat buscada. *Calígula*, en canvi, és als antípodes. Perquè els actors fonamenten el text de Camus amb una contundència perversa: l'emperador romà, certament, porta el seu somni suïcida al límit. No vol ser boig; només conseqüent amb les màximes dels patricis. Casadesús ha noliejat un avió. Ara s'enlaira de debò. Ell no vol viatjar sol; vol que el públic sigui inquiet i li posi reptes. El director, per ara, ha desbrossat la pista. L'any vinent, desplegarà el seu ideari en forma d'equipatge oníric, crític i seductor.

Cesc Casadesús i Jaume Collboni, ahir. A dalt, un moment de 'Troyanas' i, al costat, de 'Bodas de sangre'

■ DANIEL RIOS
BERNAL / SERGIO
PARRA / BITÒ
CELS

segons els responsables del festival, que un 67% dels compradors de les entrades siguin de la ciutat de Barcelona.

El director del festival ja té la vista posada en l'edició del 2018 amb la intenció de "ser coherent amb la idea de la volta al món". "L'any que ve ens centrarem en la Ruta de la Seda, l'imperi dels sentits i el sol naixent." A més, Casadesús va anunciar que hi haurà col·laboracions entre artistes d'aquí i d'Àsia, i també va insistir en la seva aposta d'impulsar el talent local, així com de barrejar les propostes més contemporànies amb les més populars.

Teatre Grec, obert

D'altra banda, Jaume Collboni va recordar que aquest any per primera vegada el Teatre Grec de Montjuïc "obre per vacances", ja que s'hi faran durant tot el mes d'agost espectacles del festival Nits d'Agost, que organitza el grup Mas i Mas. ■